

LUMINA E MARI

FLVNT IN MARE RE-
FLVNT.

*U*nde per obscuro labantur flumina cursu,
Atq; ubi se sistant tantorum fessalaborum,
Dicemus: Nymphae (nam vos habitatis & illa)
Aspirate meis, Numenq; affundite dictis.
Principio Mundu cum vis Divina creavit,
Secrevitq; aliis aliud, proprioq; locavit

is alto,
nia Phae
os,
em
icere cursu,
ente in morte gravatos:
tras hoc, inquit, pertinet artes:
erat teneris medicamen in herb
medici nobis haec omnia debent.
oc nostrum est, relique ne turpiter o
um non cognoscitur una,
possit monstrare, viamque docere,
enuas addiscere tutius artes.
TER, quibus alta Domus Parnassia rupes,
Et quibus in terris docta sub Pallade summum est
Imperium, monitis animos advertite nostris,
Qua;que docebo, alios ipse vos deinde docete.
Dantur ab aeternis homini mortalia fati
Corpora, nec fas est illi sperare Deorum
Posse suas unquam similes evadere mentes:
Ergo desistant luci confundere noctem,
Perpetuosque dies aeternis reddere curis,
Quos Dii distinctos olim voluere creari.
Vel si quos etiam sic multum scire juvabit,
ut neque jam dubitent vitae praevertere cursum,
Major ut infideat cupida sapientia menti,
Ad mea decepti veniant praecepta jubete,
Et discant qua parte magis studuisse nocebit.
EST ALIQUID miseris saltem si pessima vitent.
Cum primum terras noctis gravis umbra reliquit
Solq; repurgavit densatum frigore caelum,
Quisq; salutatum me primo tempore surgat,
Excutiatq; graves, si qui sunt, corpore somnos.
Tum juga Parnassi repetant Heliconaq; laeti,
Et vobis (quoniam cognoscitis omnia Musae)
Dent operam: Dabimus nos, ut feliciter omnes
Cedant suscepti me jam veniente labores.
Si vero, quos ipse diu contemnere vidi
Morbos, & dubiae graviora pericula mortis,
Corporis oblitos, sine quo consistere mentem
Mortali non posse sciunt, contemnere pergant
Haec quoque quae medicae praecepta docebimus arti
(Dicere si certi quid possit Apollo) futuros
Praedico nec mente diu, nec corpore sanos.
Haec dixisse Deum satis est: oracula nostro
Ore fluunt, dubiam nunquam fallentia mentem:
Arte tamen certa cum demonstrare queamus,
Non tantum dixisse placet: res ipsa loquetur
Permotura leves animos, sibi conscia veri.
Prima nocte cibus distento ventre receptis,
Paulo post quidam somnum requiemque petente
Securi recubant, & somno pectora mulcent:
Sed neque longa quies, nam non dum fydere viso.
Quo monitore solent propiorem dicere solem,
Importuna graves rumpit violentia somnos.
Acidus hinc pleno surgit de pectore ructus,
At quae venter habet propè jam concocta repl
Nutrimenta, in quae non dum calor ultimus omi
Parte penetravit, jam deficiente calore,
Deficient, crudosque dabant in corpore succo.
Et fluitante cavum, velut atro turbine corpus
Aere turbatur: quos qui sensere dolores,
Vos sic sollicitae doceant incommoda vitae.
Saepe huiusmodi gelidos intempestiva tremores
Cura, tulit, fecit laxos in corpore nervos,
Et genuit morbos, apoplexiamque, lepra
Morphæamque, gravesque renum.
Haec si quis vitare cupit, vitare
Qui autem

illa loco, liquidus à terris abscedit undas.
tamen haec eadem corpus grave fecit utrunq;
ponderibusq; suis ut semper ad ima deorsum
arrentur jussit, donec contingeret illis
ad medium fessis tandem consistere centrum.
Terra, densamq; creans, densansq; creando,
Membra coarctavit, gravioraq; corpora fecit.
Huic superimpasit, certaq; in sede locavit
Non ullis facile contentas finibus undas.
Nunc igitur, partes quae tum diffusa per omnes
Equora submersas cingebant undiq; terras,
Sunt sortita suas loca per declivia sedes.
Quas quoniam nequeunt sinu solittore cineta
Rumpere, & in medias ferri fluitantia terras,
Sava fremunt vastosq; movent ad littora fluctus.
Cumq; nec his possint se gurgite viribus alto
Voluere, & in patulos late diffundere campos,
(usq; adeo natura valet) per viscera terra,
Et secreta movent tardos penetrantia gressus.
Sed tamen haud sese simul omnia carcere clauso
Expediunt: terra semper propiora priores
Quaque vices certa natura lege sequuntur.
Ergo inclusa diu velut impatientia diri
Carceris, iratas produnt salsedine mentes,
Quam postquam vario fluxerunt libera cursu,
Seq; per occulta fuderunt viscera terra,
Deponunt: dulcesq; ferunt animalibus undas.
Sed neq; per medias quae manant flumina terras,
Omnia nativos amittere posse sapes
Dicimus: Illa cavis quae defluxere cavernis
undiq; per patulas sese fundentia venas,
Nunc quoq; salsa manent, & habent quo noscere possis.
Quae vero ceptum coguntur sistere cursum,
Quod tandem occlusis in terra faucibus haerent,
jam terra faciem cum consistentia tangunt,
Purgantur, tenues sole educente Vapores.
Nam quacunque fuit levior substantia, solis
Vi facile ascendit: tantum salsedine densa,
Et graviora manent: reliqua omnis purior unda est.
Jamq; pererratis totius finibus orbis,
Qua maris immensi loca precipitantia vitent
Dum dubitant, requiemq; petunt, finemq; laborum,
In mare labuntur subito, primosq; salutant,
Quos ingrata diu jam deseruere parentes.
Accipiunt, latiq; suos agnoscere foetus
Non dubitant, gratisq; simul dant oscula natis.
Hi quoq; jam matris, quae late brachia tendit,
jucundis haerent amplexibus Amphitrites.

